

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 6 listopada 2017 r.

Poz. 5844

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR IFIII.4131.1.103.2017 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 2 listopada 2017 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 *ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym* (tekst jednolity: Dz. U. z 2017 r., poz. 1875) w związku z art. 28 ust. 1 *ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* (tekst jednolity: Dz. U. z 2017 r. poz. 1073),

stwierdzam nieważność

uchwały Rady Miasta Siemianowic Śląskich nr 446/2017 z dnia 28 września 2017 r. w sprawie *uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego południowej części obszaru byłej Kopalni Michał przy ul. Michałkowickiej w Siemianowicach Śląskich, w części określonej w § 16 ust. 2 pkt 4 lit. a w zakresie słowa: „podstawowych”*.

UZASADNIENIE:

W dniu 28 września 2017 r. Rada Miasta Siemianowic Śląskich podjęła uchwałę nr 446/2017 w sprawie *uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego południowej części obszaru byłej Kopalni Michał przy ul. Michałkowickiej w Siemianowicach Śląskich*.

Stosownie do przepisu art. 20 ust. 2 *ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym*, Wojewoda Śląski w dniu 4 października 2017 r., otrzymał dokumentację prac planistycznych odzwierciedlającą przebieg postępowania w sprawie uchwalenia miejscowego planu oraz uchwałę nr 446/2017 celem zbadania jej zgodności z prawem.

W myśl art. 85 i 86 *ustawy o samorządzie gminnym* wojewoda sprawuje nadzór nad działalnością gminną na podstawie kryterium zgodności z prawem. Zgodnie z art. 91 wskazanej ustawy uchwała gminy, która jest sprzeczna z prawem jest nieważna. O nieważności uchwały w całości lub w części orzeka organ nadzoru w drodze rozstrzygnięcia nadzorczego.

W dniu 26 października 2017 r. organ nadzoru wszczął postępowanie nadzorcze, mające na celu zbadanie legalności uchwały.

W trakcie prowadzonego postępowania organ nadzoru dopatrył się naruszenia zasad sporządzania planu miejscowego dla terenów o symbolach UKZP1 i UKZP2 - tereny zabudowy usług kultury z terenami zieleni urządzonej.

Zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 6 *ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym*, w planie miejscowym określa się obowiązkowo parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu, w tym między innymi maksymalną wysokość zabudowy. Również w § 4 pkt 6 rozporządzenia z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie *wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego* (Dz. U. Nr 164, poz. 1587) wskazano, że w planie określić należy wysokość projektowanej zabudowy.

W § 16 ust. 1 uchwały dla terenów zabudowy usług kultury z terenami zieleni urządzonej oznaczone symbolami UKZP1 i UKZP2 ustalono:

- 1) przeznaczenie podstawowe:
 - a) budynki usług kultury,
 - b) budynki i obiekty sportu i rekreacji,
 - c) zieleni urządzonej
- 2) przeznaczenie dopuszczalne:
 - a) budynki usługowe,
 - b) zieleni izolacyjna,
 - c) urządzenia sportu i rekreacji
 - d) dojścia, dojazdy,
 - e) ciągi piesze i rowerowe,
 - f) parkingi.

Następnie w § 16 ust. 2 uchwały wśród zasad kształtowania zabudowy oraz wskaźników zagospodarowania terenu w pkt 4 określono wysokość zabudowy dla:

- budynków usług kultury, sportu i rekreacji oraz usług podstawowych: do 9 m
- obiektów budowlanych: do 9 m
- obiektów budowlanych w zakresie budowli i obiektów małej architektury (za wyjątkiem budynków i urządzeń sportu i rekreacji): do 3,5 m

Uchwałodawca w § 4 ust. 1 w pkt 10 zdefiniował pojęcie wysokości zabudowy na potrzeby przedmiotowej uchwały, przez którą należy rozumieć:

- a) wysokość budynku – wysokość, o której mowa w § 6 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie,
- b) wysokość obiektów budowlanych – wysokość obiektów, o których mowa w art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo Budowlane, w zakresie budowli i obiektów małej architektury, z wyjątkiem budynków, mierzona od średniego poziomu terenu na styku z obiektem budowlanych do najwyższej położonej części stanowiącej element obiektu.

Na potrzeby miejscowego planu nie ustalono natomiast definicji usług podstawowych.

Można przyjąć, że usługa podstawowa jest to usługa najważniejsza, główna, zasadnicza albo, że jest to usługa elementarna najprostsza.

Można również za usługi podstawowe uznać pierwszy stopień zgrupowań programu usługowego dla jednostek mieszkaniowych zgodnie z normatywem określonym w nieobowiązującym zarządzeniu nr 9 Ministra Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska z dnia 29 stycznia 1974 r. w sprawie wskaźników i wytycznych urbanistycznych dla terenów mieszkaniowych w miastach (Dz. Bud. Nr 2 z dnia 2 lutego 1974 r., poz. 2). Trzystopniowy podział zgrupowań programu usługowego wyróżniał:

- I stopień - podstawowy,
- II stopień - ponadpodstawowy,
- III stopień - ogólnomiejski.

Zgodnie z tym podziałem do *usług podstawowych* zaliczono między innymi:

- usługi z zakresu wychowania i oświaty,
- usługi handlowe, gastronomiczne i nieuciążliwe usługi rzemieślnicze o wielkości 300-450 m² powierzchni użytkowej na 1000 mieszkańców,
- usługi kulturalne o wielkości 80 m² powierzchni użytkowej na 1000 mieszkańców,

- urząd pocztowo-telekomunikacyjny o wielkości 20 m² powierzchni użytkowej na 1000 mieszkańców,
- szalet publiczny.

Natomiast już do *usług ponadpodstawowych* zaliczono między innymi:

- usługi oświaty, szkolnictwa zawodowego i kultury,
- nieuciążliwe usługi handlowe, gastronomiczne i rzemieślnicze o wielkości 400 m² powierzchni użytkowej na 1000 mieszkańców,
- rejonowy ośrodek kultury z klubami,
- bibliotekę,
- kino o wielkości 20-40 miejsc na 1000 mieszkańców,
- targowisko miejskie obsługujące 5-10000 mieszkańców,
- urząd pocztowo-telekomunikacyjny oddawczo-nadawczy o wielkości 23 m² powierzchni użytkowej na 1000 mieszkańców.

Zatem brak definicji pojęcia usług podstawowych w uchwale rady, powoduje, że można je interpretować na wiele sposobów.

Analizując zapisy uchwały, należy stwierdzić, że Rada Miasta Siemianowic Śląskich dla terenów UKZP1 i UKZP2 zaliczyła do przeznaczenia podstawowego usługi kultury, a w ramach przeznaczenia dopuszczalnego wszystkie rodzaje usług. Natomiast wysokość zabudowy ustaliła wyłącznie dla usług kultury i usług podstawowych. Brak definicji usług podstawowych na potrzeby uchwały, uniemożliwia jednoznacznie wskazanie - dla których usług ustalono, a dla których nie ustalono wysokości zabudowy. Takie nieprecyzyjne zapisy uchwały mogą skutkować trudnościami w interpretacji przepisów uchwały przez adresata tych norm.

Jak wynika z przedstawionych w dniu 2 listopada 2017 r. wyjaśnień Prezydenta Miasta Siemianowic Śląskich, złożonych w odpowiedzi na zawiadomienie o wszczęciu postępowania nadzorczego, zawężenie ustalenia wysokości zabudowy tylko dla usług podstawowych wynika z oczywistej omyłki. Zmierzaniem uchwałodawcy było wskazanie w § 16 ust. 2 pkt 4 lit. a uchwały wysokości dla wszystkich rodzajów usług. W związku z tymi wyjaśnieniami możliwe było stwierdzenie nieważności uchwały nr 446/2017 w części.

Podsumowując należy zaznaczyć, że przepisy art. 28 *ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* jednoznacznie wskazują, iż istotne naruszenia zasad sporządzania planu miejscowego, istotne naruszenie trybu, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały gminy w całości lub w części. O zakresie rozstrzygnięcia decyduje natomiast fakt, czy stwierdzone naruszenie prawa będzie miało wpływ na całą uchwałę, czy będzie dotyczyło jedynie pojedynczych przepisów niezgodnych z aktami prawa hierarchicznie wyższymi, które to jednak naruszenia nie będą rzutować na całą uchwałę.

Mając na uwadze powyższe, stwierdzenie nieważności uchwały w części określonej w sentencji rozstrzygnięcia nadzorczego jest uzasadnione.

Stwierdzenie nieważności uchwały wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia Radzie Miasta Siemianowic Śląskich rozstrzygnięcia nadzorczego.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje prawo złożenia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni od jego doręczenia.

z up. Wojewody Śląskiego
Dyrektor Wydziału Infrastruktury

Bożena Goldamer-Kapała

Otrzymuje:
Rada Miasta Siemianowic Śląskich